

§ 7. Przy obliczaniu odpisów na fundusz zakładowy wynik 1958 r. koryguje się stosownie do przepisu art. 6 ustawy, a ponadto:

- 1) o różnicę (dodatnie lub ujemne) pomiędzy planowanym i rzeczywistym wskaźnikiem zawartości:
 - cukru w burakach cukrowych (w przemyśle cukrowniczym),
 - skrobi w ziemniakach (w przemyśle ziemniaczanym),
 - oleju w nasionach oleistych (w przemyśle tłuszczowym),
- 2) o kwotę planowanej na 1958 r. poprawy wyniku w stosunku do wyniku osiągniętego w 1957 r. — w tych przedsiębiorstwach, w których wynik zaplanowany na 1957 r. jest lepszy — w warunkach porównywalnych — od wyniku osiągniętego w 1957 r.,
- 3) o wskaźnik procentowy zmiany wysokości sprzedaży planowodeficytowych wyrobów i usług w 1958 r. w stosunku do 1957 r.

§ 8. Przedsiębiorstwa nowo powstałe lub powstałe w wyniku reorganizacji mają prawo do pełnego odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy za osiągnięcie planowanego wyniku na 1958 r., a prawo do odpisu dodatkowego za poprawę wyniku w stosunku do planu na 1958 r.

III. Środki dodatkowe na fundusz zakładowy oraz zmniejszenie wysokości odpisów.

§ 9. Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu może w porozumieniu z Ministrem Finansów zezwolić przedsiębiorstwu na zaliczenie na fundusz zakładowy całkowitego zysku osiągniętego z produkcji ubocznej określonego rodzaju artykułów.

§ 10. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów wyłącza się zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo z produkcji nietypowych artykułów i usług nie objętych obowiązującymi cennikami (taryfami).

§ 11. Jeżeli wartość produkcji nietypowych artykułów i usług, o których mowa w § 10, przekracza 50% ogólnej wartości produkcji i usług, przedsiębiorstwo nie tworzy funduszu zakładowego.

IV. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwu, które nie spełnia warunków określonych w rozporządzeniu, jednostka nadrzędna może zezwolić po upływie I półrocza i 3 kwartałów na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub w trzech pierwszych kwartałach 1958 r. warunków do utworzenia funduszu zakładowego, natomiast spełni je w następnych okresach 1958 r., wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

§ 13. 1. Przedsiębiorstwu, które zgodnie z § 11 nie tworzą funduszu zakładowego, jednostka nadrzędna może zezwolić na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników — do wysokości 2% planowanego na 1958 r. osobowego funduszu płac, nie przekraczającej jednak kwoty osiągniętego zysku lub kwoty, o którą obniżono stratę. Wydatki te zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

2. Zezwolenia na dokonywanie wypłat, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielone po stwierdzeniu, na podstawie sprawozdań o wykonaniu planu przedsiębiorstwa i sprawozdań finansowych, że przedsiębiorstwo osiąga w swej działalności gospodarczej pozytywne wyniki ekonomiczne przez:

- 1) zwiększenie produkcji i polepszenie jej jakości,
- 2) terminowe wywiązywanie się ze swych obowiązków wobec odbiorców,
- 3) wzrost wydajności pracy, oszczędną gospodarkę materiałową i likwidację marnotrawstwa,
- 4) prawidłową gospodarkę inwestycyjną.

V. Przepisy końcowe.

§ 14. Rada Ministrów może, na wniosek Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu zgłoszony w uzgodnieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego, ustalić w terminie do dnia 31 lipca 1958 r. odmienne niż określone w niniejszym rozporządzeniu warunki i zasady tworzenia funduszu zakładowego w niektórych branżach przemysłu spożywczego i skupu; jak również ustalić dodatkowe warunki do uzyskania funduszu zakładowego w niektórych przedsiębiorstwach, o ile będzie to niezbędne dla bardziej skutecznego oddziaływania na poprawę wyników ekonomicznych działalności przedsiębiorstw.

§ 15. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do przedsiębiorstw prowadzących eksperyment ekonomiczny, o ile w przedsiębiorstwach tych fundusz zakładowy tworzony jest na odmiennych zasadach.

§ 16. Na podstawie decyzji Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu wydanej w porozumieniu z Ministrem Finansów przepisy rozporządzenia mogą być stosowane do działających według zasad rozrachunku gospodarczego gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych, których przedmiot i rodzaj działalności uzasadnia tworzenie funduszu zakładowego.

§ 17. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 18. W przedsiębiorstwach i jednostkach organizacyjnych, objętych przepisami niniejszego rozporządzenia, nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

184

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 czerwca 1958 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1958 w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, geologicznych i samodzielnych oddziałach wykonawstwa inwestycyjnego.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4, art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy:

- 1) państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych,

- 2) państwowych przedsiębiorstw geologicznych (geofizycznych),
- 3) samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego,
- 4) pracowni konserwacji zabytków — zwanym dalej „przedsiębiorstwami”.

II. Odpisy na fundusz zakładowy.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa planoworentowne dokonują odpisów na fundusz zakładowy od osiągniętego zysku według stawki procentowej, ustalonej przez właściwego ministra.

2. Właściwi ministrowie określą w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego wysokość procentowych stawek odpisów na fundusz zakładowy, przy uwzględnieniu rentowności oraz udziału funduszu płac w wartości produkcji podstawowej poszczególnych przedsiębiorstw — w ramach średniej stawki odpisu ustalonej dla resortu.

3. Średnie resortowe stawki odpisów na fundusz zakładowy ustalają wykazy stanowiące załączniki do rozporządzenia.

§ 3. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo planowodeficytowe nie poniesie w 1958 r. straty większej od ustalonej przez jednostkę nadrzędną we wskaźnikach do planu na 1958 r., dokonuje odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w wysokości do 4% osobowego funduszu płac, planowanego na rok 1958.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo planowodeficytowe ustali w swoim rocznym planie techniczno-ekonomicznym stratę mniejszą od ustalonej przez jednostkę nadrzędną we wskaźnikach do planu na 1958 r. i nie poniesie straty większej od ustalonej w swoim planie techniczno-ekonomicznym, dokonuje ponadto odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w wysokości do 15% różnicy pomiędzy stratą ustaloną przez jednostkę nadrzędną we wskaźnikach do planu na 1958 r. a stratą przyjętą do planu techniczno-ekonomicznego przedsiębiorstwa.

3. Jeżeli przedsiębiorstwo planowodeficytowe poniesie stratę większą od ustalonej w swoim rocznym planie techniczno-ekonomicznym, a poniesiona strata nie przekracza straty ustalonej przez jednostkę nadrzędną we wskaźnikach do planu na 1958 r., dokonuje odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w wysokości do 10% różnicy pomiędzy stratą ustaloną przez jednostkę nadrzędną we wskaźnikach do planu na 1958 r. a stratą rzeczywiście poniesioną.

4. Jeżeli przedsiębiorstwo planowodeficytowe poniesie stratę mniejszą od ustalonej w jego planie techniczno-ekonomicznym, wówczas niezależnie od odpisu, o którym mowa w ust. 1 i 2, dokonuje odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w wysokości do 10% sumy, o którą zmniejszoną stratą ustaloną w jego rocznym planie techniczno-ekonomicznym.

5. Jeżeli przedsiębiorstwo planowodeficytowe ustaliło w swoim rocznym planie techniczno-ekonomicznym stratę w wysokości ustalonej przez jednostkę nadrzędną, a poniesie stratę mniejszą, dokonuje odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w wysokości do 10% sumy, o którą zmniejszono planowaną stratę.

6. W celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo planowodeficytowe uzyskało prawo do utworzenia funduszu zakładowego, oraz w celu ustalenia podstawy odpisów dodatkowych — koryguje się planowaną stratę o wskaźnik wykonania planu sprzedaży produkcji planowodeficytywowej.

7. Właściwi ministrowie określą w porozumieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych dla poszczególnych przedsiębiorstw wysokość stawek odpisów na fundusz zakładowy, o których mowa w ust. 1 — 5.

§ 4. Łączna kwota odpisów na fundusz zakładowy ustalona w planach dla wszystkich przedsiębiorstw (planoworentownych i planowodeficytowych) resortu nie może przekraczać kwoty, jaka wynika z zastosowania średniej stawki

(§ 2 ust. 2) do planowanego w resorcie na 1958 r. wyniku działalności gospodarczej przedsiębiorstw objętych rozporządzeniem.

§ 5. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów dokonuje się korekt wyników zgodnie z przepisami art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) tylko wtedy, gdy w następstwie zmian wpływających na poziom kosztów własnych przedsiębiorstwa nie następuje odpowiednia zmiana cen rozliczeniowych produkcji oraz cen na sprzedawane wyroby i tariff na świadczone usługi.

III. Środki dodatkowe na fundusz zakładowy i zmniejszenie wysokości odpisów.

§ 6. Właściwy minister może w porozumieniu z Ministrem Finansów zezwolić na zaliczanie na fundusz zakładowy całkowitego zysku osiągniętego z produkcji ubocznej określonego rodzaju artykułów.

§ 7. W przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i samodzielnych oddziałach wykonawstwa inwestycyjnego z części funduszu zakładowego przeznaczanej na nagrody dla pracowników potrąca się sumy przekroczeń funduszu płac uznanych przez jednostkę nadrzędną za nieuzasadnione.

§ 8. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów wyłącza się zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo:

- 1) z robót budowlano-montażowych lub geologicznych, jeżeli rozliczenie tych robót nie zostało dokonane na podstawie obowiązujących norm i cen albo na podstawie umownych ryczałtów,
- 2) ze sprzedaży wyrobów produkcji pomocniczej i usług, jeżeli ceny tych wyrobów i usług nie są objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), chyba że właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Finansów postanowi inaczej.

§ 9. Jeżeli wartość robót budowlano-montażowych lub geologicznych, wyrobów produkcji pomocniczej i usług, o których mowa w § 8, przekracza 50% ogólnej wartości robót, wyrobów produkcji pomocniczej i usług — przedsiębiorstwo nie tworzy funduszu zakładowego.

IV. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwom, które nie spełnią warunków określonych w rozporządzeniu, jednostka nadrzędna może zezwolić po upływie I półrocza i 3 kwartałów na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub w trzech pierwszych kwartałach 1958 r. warunków do utworzenia funduszu zakładowego, natomiast spełni je w następnych okresach 1958 r., wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

§ 11. 1. Przedsiębiorstwom, które zgodnie z § 9 nie tworzą funduszu zakładowego, jednostka nadrzędna może zezwolić na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników — do wysokości 2% planowanego na 1958 r. osobowego funduszu płac, nie przekraczającej jednak kwoty osiągniętego zysku lub kwoty, o którą obniżono stratę.

2. Zezwolenia na dokonywanie wypłat, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielone po stwierdzeniu, na podstawie sprawozdań z wykonania planu przedsiębiorstwa i spra-

wozdań finansowych, że przedsiębiorstwo osiąga w swej działalności gospodarczej pozytywne wyniki ekonomiczne przez:

- 1) osiągnięcie co najmniej zaplanowanego wyniku,
- 2) zwiększenie produkcji i polepszenie jej jakości,
- 3) terminowe wywiązywanie się ze swych obowiązków wobec zleceniodawców,
- 4) wzrost wydajności pracy, oszczędną gospodarkę materiałową i likwidację marnotrawstwa,
- 5) prawidłową gospodarkę inwestycyjną.

V. Przepisy końcowe.

§ 12. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do przedsiębiorstw prowadzących eksperyment ekonomiczny, o ile w przedsiębiorstwach tych fundusz zakładowy tworzony jest na odmiennych zasadach.

§ 13. W resortach, w których wyniki działalności przedsiębiorstw oceniane są po upływie roku gospodarczego, rozporządzenie niniejsze dotyczy odpisów na fundusz zakładowy za rok gospodarczy 1958/1959.

§ 14. Rada Ministrów może na wniosek właściwego ministra rozciągnąć przepisy niniejszego rozporządzenia na przedsiębiorstwa nie zaliczone do przedsiębiorstw budowlano-montażowych, a współpracujące ściśle z tymi przedsiębiorstwami bądź zbliżone rodzajem działalności do przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

§ 15. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy powołanej w § 5.

§ 16. W przedsiębiorstwach objętych przepisami niniejszego rozporządzenia nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1958 r. (poz. 184).

WYKAZ ŚREDNICH RESORTOWYCH STAWEK ODPISÓW NA FUNDUSZ ZAKŁADOWY DLA PRZEDSIĘBIORSTW Z WYŁĄCZENIEM PRZEDSIĘBIORSTW GEOLOGICZNYCH (GEOFIZYCZNYCH)

Przedsiębiorstwa podległe:	Stawka	Przedsiębiorstwa podległe:	Stawka
1. Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:		6. Ministrowi Przemysłu Ciężkiego	50 %
a) rozliczające się z budżetem centralnym	15 %	7. Ministrowi Przemysłu Chemicznego	40 %
b) rozliczające się z budżetami terenowymi	50 %	8. Ministrowi Przemysłu Lekkiego	26 %
2. Ministrowi Gospodarki Komunalnej	17 %	9. Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu	20 %
3. Ministrowi Komunikacji	35 %	10. Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego	50 %
4. Ministrowi Łączności	38 %	11. Ministrowi Rolnictwa	26 %
5. Ministrowi Górnictwa i Energetyki	40 %	12. Ministrowi Kultury i Sztuki	47 %

Załącznik nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1958 r. (poz. 184).

WYKAZ ŚREDNICH RESORTOWYCH STAWEK ODPISÓW NA FUNDUSZ ZAKŁADOWY DLA PRZEDSIĘBIORSTW GEOLOGICZNYCH (GEOFIZYCZNYCH)

Przedsiębiorstwa	Stawka	Przedsiębiorstwa	Stawka
A. podległe Centralnemu Urzędowi Geologii	49%	3. Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych	46%
B. inne podległe:		4. Ministrowi Żeglugi i Gospodarki Wodnej	50%
1. Ministrowi Górnictwa i Energetyki	26%	5. Ministrowi Rolnictwa	50%
2. Ministrowi Przemysłu Ciężkiego	50%		

185

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 31 maja 1958 r.

w sprawie zmiany instrukcji dla komorników.

Na podstawie art. IX pkt 1 i 4 przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. z 1932 r. Nr 93, poz. 804 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 grudnia 1932 r. — Instrukcja dla komorników (Dz. U. z 1932 r. Nr 114, poz. 946, z 1934 r. Nr 24, poz. 179 i z 1951 r. Nr 35, poz. 274) wprowadza się następujące zmiany: